

دادستان قم خبر داد:

توقیف رمزارزها و تمامی اموال منقول و غیر منقول ساعدی نیا

دادستان عمومی و انقلاب قم از توقیف تمامی اموال منقول و غیر منقول صادق ساعدی نیا، از جمله رمزارزهای متعلق به او، و انجام اقدامات مربوط به مصادردهای هایش خبر داد. به گزارش رویداد۲۴، علی اصغر سلطانی در نشست خبری اعلام کرد: ساعدی نیا در ارتباط با حوادث ۱۸ و ۱۹ دی بازداشت شده و پرونده قضایی او در مدت کوتاهی مورد رسیدگی قرار گرفته است. به گفته دادستان قم، پس از رسیدگی به پرونده و تعیین مجازات برای جرایم انتسابی، اموال منقول و غیر منقول ساعدی نیا توقیف شده و اقدامات مربوط به مصادرده آن ها نیز انجام گرفته است. صادق ساعدی نیا، مدیر مجموعه کافه های زنجیرهای ساعدی نیا، پیش تر به اتهام «فعالیت رسانه ای و تبلیغی علیه امنیت کشور به نفع گروه های معاند» به ۱۲ سال و شش ماه و یک روز حبس تعزیری، مصادرده تمامی اموال به نفع دولت و دو سال محرومیت از فعالیت در حرفه کافه داری پس از پایان حبس محکوم شده بود. گزارش های منتشر شده همچنین از تأیید این حکم در دیوان عالی کشور خبر داده اند.

■ ■ ■

بازنویسی کتاب های درسی با محوریت جنگ های ۱۲ و ۴۰ روزه

رئیس سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی گفت: کتاب های درسی با محوریت جنگ های ۱۲ و ۴۰ روزه بازنویسی می شود. به گزارش ایلنا، علی لطیفی در سی و ششمین نشست هیأت امنای این سازمان درباره اقدامات و دستاوردها در حوزه تحول برنامه درسی و به روز رسانی محتوای آموزشی، با اشاره به تغییرات محتوایی کتاب های درسی در ارتباط با جنگ های تحمیلی دوم و سوم افزود: کتاب «مادگی دفاعی» پایه نهم به صورت اساسی بازتألیف شده و درس «پران پس از انقلاب اسلامی» در کتاب مطالعات اجتماعی پایه نهم تکمیل شده است. به گفته وی، نگارش درس جدیدی به نام «جمهوری اسلامی ایران پس از جنگ هشت ساله» در جهان جدید» برای کتاب «تاریخ معاصر ایران» نیز از دیگر اقدامات این حوزه است.

■ ■ ■

هشدار پلیس فتا درباره تبلیغات خودکار تلگرام

معان اجتماعی پلیس فتای فراچابا هشدار درباره تبلیغات خودکار تلگرام در برخی کانال ها، گفت: نمایش یک تبلیغ در کانال معتبر، به معنای وابستگی تبلیغ دهنده به آن مجموعه و تأیید محتوای تبلیغ از سوی مدیران کانال نیست و معجران سایبری می توانند از اعتماد مخاطبان، به کانال میزبان سوء استفاده کنند. به گزارش ایسنا، جواد مختار رضایی، با هشدار درباره تبلیغات خودکار تلگرام، گفت: برخی پیام های تبلیغاتی که هنگام مشاهده کانال های خبری غیر آبی ها، رسانه ها و کانال های اقتصادی نمایش داده می شوند، توسط سامانه تبلیغات خود تلگرام و بدون تأیید موردی مدیر کانال منتشر می شوند، در حالیکه این تبلیغات محتوای اصلی کانال نیستند و ی افزود: این تبلیغات ممکن است کاربران را به کانال های متفرقه، مطالب با ظاهر خبری یا پیش نهادهای مالی و سرمایه گذاری هدایت کنند. نمایش یک تبلیغ در کانال معتبر، به معنای وابستگی تبلیغ دهنده به آن مجموعه و تأیید محتوای تبلیغ از سوی مدیران کانال نیست.

■ ■ ■

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش اعلام کرد: کاهش جمعیت دانش آموزی کشور به ۳.۵ میلیون نفر در ۱۴۱۲

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه اطلاعات جمعیتی نقش تعیین کننده در برنامه ریزی برای آینده مدارس و نظام آموزشی دارند گفت: پیش بینی های جمعیتی در سال ۱۴۱۲ حاکی از کاهش جمعیت دانش آموزی به میزان حدود سه و نیم میلیون نفر در افق هفت ساله بود و حتی احتمال می رفت میزان این کاهش بیشتر از رقم پیش بینی شده باشد. به گزارش ایرنا، علی فرهادی با بیان اینکه در چند سال اخیر، توجه به آمار در آموزش و پرورش افزایش یافته و مسائلی مانند بسیاری از دستگاه های کشور به این جمع بندی رسیده ایم که آمار دقیق، مبنای اصلی تصمیم گیری است و بدون اطلاعات معتبر، هیچ تصمیمی به درستی به سر انجام نخواهد رسید افزود: در این راستا، سامانه های آماری توسعه یافته اند، برای ایجاد زیر ساخت های مورد نیاز، هزینه شده و تلاش کرد ایم اطلاعات لازم برای تصمیم گیری های دقیق و به موقع در اختیار مدیران قرار گیرد.

■ ■ ■

مدیر عامل سازمان بوستان ها و فضای سبز تهران پاسخ داد:

درختان چیتگر چرا آسیب دید؟

مدیر عامل سازمان بوستان ها و فضای سبز تهران بر ضرورت تغییر سربشی پوشش گیاهی متناسب با افزایش دما و نیاز آبی گیاهان تأکید کرد. به گزارش ایلنا، عباسعلی نوبخت مورّد وضعیت بوستان جنگلی چیتگر با بیان اینکه در سال ۱۳۴۱ برای اولین بار طرحی برای چیتگر ارائه شد، اظهار کرد: بعد از ۱۰ سال طرح تجدید نظر بر طرح تشکیل و هر ۱۰ سال این طرح تکرار می شود. وی افزود: در سال ۱۳۴۶ اولین جنگل کاری انجام و در سال ۱۳۵۲ اولین بازنگری صورت گرفت و این موضوع تا سال ۱۳۹۹ متوقف ماند. ما طرحی را برای بوستان یاس فاطمی تدوین کردیم و بر برای ۲۲ قطعه در بوستان چیتگر هم طرحی در نظر گرفتیم که برای اجرای آن، طراحان یک ماه فرصت خواستند. نوبخت با بیان اینکه از سال ۱۳۷۰ تا سال ۱۴۰۰ در طول سه دهه میزان بارندگی متوسط ۲۵۰ میلی متر بوده است، یادآور شد: از سال ۱۴۰۰ تا کنون متوسط بارندگی برای چیتگر کمتر از ۱۰۰ میلی متر است که برای پوشش گیاهی منطقه مشکل ایجاد می کند.

تهدید جنگ و فشارهای معیشتی تا چه حد در اضطراب روانی جامعه و رواج قتل های خانوادگی موثر است؟

خانه؛ محل وقوع خشونت های مرگبار!

سعیده علیپور

در حالی که مسئولان سخت درگیر منازعات سیاسی و نظامی و اولویت های امنیتی و ایدئولوژیک اند، خبر قتل های خانوادگی از شهرهای مختلف کشور حکایت از بحرانی دارد که در نزدیک ترین و خصوصی ترین فضای زندگی مردم، یعنی خانه، به نقطه فاجعه می رسد. در مهر ماه امسال، انتشار خبر هشت پرونده قتل خانوادگی بسا ۳۱ قربانی، از جمله کودکانی که در میان کشته شدگان بودند، بار دیگر این پرسش را پیش کشید که خشونت چگونه در روابط خانوادگی ریشه می دواند و چرا پیش از آنکه به مرگ ختم شود، راهی برای مهار آن پیدا نمی شود.

به نظر می رسد در میان انبوه منازعات و اولویت های کلان سیاسی و نظامی، فشارهای روزمره ای که بر زندگی مردم سنگینی می کند و تبعات آن برای امنیت روانی و اجتماعی خانواده ها، سهمی متناسب در توجه و سیاست گذاری ندارد. اما هزینه این بی توجهی را جامعه در خلأ نمی پردازد؛ فشار اقتصادی، فرسودگی دشواری دسترسی به خدمات حمایتی و انباشته شدن تعارض ها می تواند زندگی فردی و خانوادگی را فرسوده تر کند.

هر چند قتل های خانوادگی را نمی توان صرفاً به این عوامل فرو کاست یا با آنها توضیح داد، اما تکرار چنین حوادثی این پرسش را جدی تر می کند که آیا پیشگیری از خشونت و حمایت از خانواده ها، پیش از رسیدن بحران به نقطه بی بازگشت، به اندازه کافی در اولویت قرار گرفته است؟ چرا که سرانجام، هزینه این فشار ها و غفلت ها را نه فقط قربانیان مستقیم، بلکه کل جامعه می پردازد. این در حالی است که دیروز رئیس سازمان نظام روان شناسی و مشاوره کشور نیز هشدار داده است که جامعه فاصله زیادی تا نقطه اضطراب سلامت روان ندارد. در شرایطی که هزینه خدمات روان شناسی افزایش یافته و این خدمات از پوشش فراگیر بیمه های پایه برخوردار نیستند، پرسش اصلی این است که آیا نظام حمایتی کشور می تواند پیش از تبدیل تعارض های خانوادگی به خشونت های جبران ناپذیر، مداخله کند؟

وقتی خانه هم دیگر امن نیست

بر اساس گزارش های منتشر شده، در مهر ماه ۱۴۰۵ دست کم هشت پرونده

بر اساس گزارش های منتشر شده، در مهر ماه ۱۴۰۵ دست کم هشت پرونده قتل خانوادگی در شهر های مختلف کشور گزارش شده که مجموع قربانیان آنها به ۳۱ نفر می رسد. در میان این حوادث، کودکان نیز حضور داشته اند و برخی پرونده ها، عامل قتل پس از کشتن اعضای خانواده به زندگی خود بازگشته اند و به

در مواجهه با این حوادث، معمولاً توجه عمومی به لحظه وقوع جنایت و انگیزه اعلام شده عامل قتل معطوف می شود؛ اختلاف مالی، درگیری خانوادگی، خشم یا مشکلات شخصی، اما برای پیشگیری از تکرار چنین حوادثی، پرسش های مهم تری نیز وجود دارد: آیا پیش از قتل، سابقه ای از خشونت یا تهدید در خانواده وجود داشته است؟ آیا قربانیان پیش تر برای دریافت کمک اقدام کرده بودند؟ آیا اطرافیان از خطر آگاه بودند؟ و اگر نشانه هایی از تهدید وجود داشت، چه نهادی امکان مداخله داشت؟

به نظر می رسد در میان انبوه منازعات و اولویت های کلان سیاسی و نظامی، فشار های روزمره ای که بر زندگی مردم سنگینی می کند و پیامدهای آن برای امنیت روانی و اجتماعی خانواده ها، سهمی متناسب در توجه و سیاست گذاری ندارد

تأمین نیازهای روزمره را فراهم کنند. در خانواده هایی که از حمایت اجتماعی کافی برخوردار نیستند، فشار های اقتصادی ممکن است با فرسودگی روانی و اختلاف های پیشین در هم بیامیزند. با این حال، فقر به تنهایی علت قتل نیست. به اعتقاد کارشناسان برای شناخت ریشه های قتل های خانوادگی، باید عوامل اقتصادی را در کنار سابقه خشونت، الگوهای سلطه و کنترل، تعارض های مزمن، دسترسی به ابزار های مرگبار و نحوه مداخله نهادهای مسئول بررسی کرد.

هشدار درباره سلامت روان؛ مسئله ای فراتر از درمان فردی

نتایج یک طرح ملی سنجش سلامت روان در سال ۱۴۰۵ نشان می دهد تهران بالاترین سهم افراد دارای اضطراب و خطر را در میان استان های بررسی شده داشته است. بر اساس نتایج منتشر شده، حدود ۴۳۵ هزار نفر مراحل ارزیابی را تا پایان طی کردند و سهم افراد دارای اضطراب در سطح پرخطر، در میان شرکت کنندگان، ۱۶.۳ درصد گزارش شد. سهم تهران در این شاخص حدود ۲۰.۱۵ درصد بود؛ پس از آن خراسان رضوی بسا ۸.۸۴ درصد و اصفهان ۶.۶۵ درصد قرار داشتند. این ارقام به شاخص های همان طرح مربوط اند و نباید بدون توجه به روش مطالعه، برآورد قطعی شیوع اختلالات روانی در کل جمعیت استان هان تلقی شوند.

در همین طرح، از حدود ۷۰ هزار نفر شناسایی شده در گروه دارای اضطراب پرخطر، نزدیک به ۳۶ هزار نفر برای دریافت کمک اعلام تمایل کردند و تا مهر ماه حدود ۱۱ هزار نفر خدمات مشاوره دریافت کردند. فاصله میان شناسایی نیاز و دریافت خدمات، ضرورت بررسی موانع دسترسی و ظرفیت مراکز درمانی را نشان می دهد. علیرضا آقاپوسنی، رئیس سازمان نظام روان شناسی و مشاوره کشور، در گفت و گو با ایلنا درباره پیامدهای فشار های روانی و اقتصادی هشدار داده است: «فاصله زیادی تا نقطه اضطراب سلامت روان نداریم». آقاپوسنی با اشاره به تورم و نبود پوشش بیمه ای مناسب گفته است که هزینه های زندگی، توان مالی مردم برای مراجعه به روان شناس و مشاور را کاهش

فشار معیشتی؛ زمینه تشدید تعارض ها

علی زینی وند، معاون سیاسی و سخنگوی وزارت کشور، چهارشنبه ۲۹ مهر ۱۴۰۵ از تهیه گزارشی درباره ریشه های اجتماعی قتل های خانوادگی خبر داده و اعلام کرد: «عصبانیت های لحظه ای و فشار های معیشتی را از عوامل احتمالی این حوادث دانسته است. این اظهارات توجه را به شرایطی جلب می کند که می تواند تنش های خانوادگی را تشدید کنند. افزایش هزینه مسکن و خوراک، ناامنی شغلی، بدهی و کاهش قدرت خرید می تواند نگرانی دربارۀ آینده را افزایش دهند و زمینه تعارض بر سر

داده است. خدمات روان شناسی تحت پوشش فراگیر بیمه های پایه قرار ندارند و همین موضوع می تواند دسترسی گروه های کم درآمد به درمان را محدود کند. او همچنین از تدوین طرح بیمه خدمات روان شناسی خبر داده که به گفته او، با گذشت حدود چهار ماه هنوز به تصویب نرسیده است.

در چنین شرایطی، سلامت روان را نمی توان صرفاً مسئله ای فردی دانست که مسئولیت آن بر دوش شهروندان است. هزینه درمان، ظرفیت مراکز مشاوره و امکان دسترسی به خدمات حمایتی، بخشی از زیر ساخت پیشگیری اجتماعی اند. با این حال، باید تأکید کرد که اضطراب یا افسردگی به خودی خود نشانه خشونت ورزی نیست و آمار موجود نیز رابطه مستقیمی میان اضطراب و قتل های خانوادگی اثبات نمی کند.

چرا پیشگیری به مداخله در بهنگام محدود می ماند؟

در ایران، اورژانس اجتماعی با شماره ۱۲۳ یکی از مسیرهای گزارش خشونت خانگی، کودک آزاری و بحران های اجتماعی است. اما کارآمدی این سازوکار فقط به امکان برقراری تماس وابسته نیست. سرعت رسیدگی به گزارش های پرخطر، دسترسی به سرپناه امن، حمایت حقوقی، امکان پیگیری مستمر و هماهنگی میان نهادهای مسئول نیز اهمیت دارند.

برای ارزیابی واقعی عملکرد نظام پیشگیری، باید مشخص باشد چه تعداد گزارش در باره خشونت خانگی ثبت می شود، چه سهمی از آنها به عنوان موارد پرخطر شناسایی می شوند، چند مورد به مداخله حضوری می انجامد و چه تعداد از قربانیان پس از مداخله به خدمات حمایتی پایدار دسترسی پیدا می کنند. انتشار آمار منظم و قابل مقایسه درباره قتل های خانوادگی و سابقه خشونت در این پرونده ها نیز می تواند به شناسایی نقاط ضعف نظام حمایت کمک کند.

در کنار این اقدامات، دسترسی به مشاوره کم هزینه، آموزش تشخیص نشانه های خطر، حمایت از زنان و کودکان در معرض خشونت و فراهم کردن امکان خروج امن از روابط خطرناک ضروری است. بیمه خدمات روان شناسی نیز می تواند بخشی از موانع مالی را کاهش دهد، اما جایگزین سازوکارهای اختصاصی حمایت از قربانیان خشونت نخواهد بود.

۳۱ قربانی در هشت پرونده طی یک ماه، به تنهایی برای اثبات افزایش بلندمدت قتل های خانوادگی کافی نیست؛ همان طور که آمار اضطراب، علت این جنایات را مشخص نمی کند. اما تکرار چنین حوادثی برای مطالبه بررسی دقیق و پاسخ گویی نهادهای مسئول کافی است.

گزارشی که وزارت کشور از ریشه های اجتماعی این قتل ها تهیه می کند، زمانی اهمیت خواهد داشت که از فهرست کردن عوامل احتمالی فراتر برود و نشان دهد چه الگو هایی در پرونده ها تکرار شده اند، چه فرصت هایی برای مداخله وجود داشته و کدام سیاست های می تواند احتمال تکرار خشونت را کاهش دهند.

خشونت مرگبار در خانواده رانمی توان تنها به فقر، خشم یا مشکلات روانی فرو کاست. برای فهم آن باید به شرایطی توجه کرد که در آنها تهدیدها جدی گرفته نمی شوند، قربانی امکان خروج از موقعیت خطر را ندارد و حمایت اجتماعی به اندازه کافی در دسترس نیست. امنیت خانه زمانی معنا پیدا می کند که افراد در معرض خشونت بتوانند پیش از رسیدن بحران به نقطه بی بازگشت، کمک بگیرند و نهادهای مسئول نیز امکان مداخله مؤثر داشته باشند.

بود. از سوی دیگر، برخی نام ها با وجود انتقادات مطرح شده از آن ها در دوران مدیریت شان، به گونه ای اند که می توان گفت «حتی، حتی، حتی». اگر به آن ها بازگردیم، باز هم جای شکرش باقی است. در نتیجه، با توجه به این که آقایان بارها ثابت کرده اند که اهل نگاه به آینده نیستند و سرهای شان رو به جلو نخواهد چرخید، برای تغییر رویه زوئی کنونی صرفاً کافی است به گذشته برگردند. در واقع کافی است نگاهی به برنامه های تولیدی در این حوزه در دهه پیش تولیز یون، اواخر دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ ببیند و ندو تصمیم بگیرد نبار دیگر همان دوران را تکرار کند.»

او در پایان می گوید: «به عبارت دیگر، من اگر بخواهم راهکاری ارائه دهم تا صداوسیما بتواند آب رفته را به جوی برگرداند، به جای صحبت در حوزه علوم ارتباطات و جامعه شناسی و غیره و ذلک، می گویم، بیایید به اواخر دهه ۷۰ و اوایل دهه ۸۰ بازگردید.»

مدرس رسانه در خصوص ایفا یا جانشینان احتمالی جلی:

معیار موفقیت در صداوسیما، لجبازی و آشفته کردن مخاطب است

سازمان ها و از جمله سازمان صداوسیما لجاجت و لجبازی است. به بیان دیگر، معیار و مصداق سیاست گذاری موفق، آن نوع سیاست گذاری است که آن چه را جامعه چه در قالب ارباب رجوع، چه در قالب مخاطب و چه در هر قالب دیگری «می خواهد»، «خواهد». در اقع، اگر هر قشری برای ارزیابی میزان موفقیت سیاست گذاری های خود متر و معیاری معین دارد، متر و معیار بخشی از فعالان سیاسی، «تخواسنت» آن چیزی است که جامعه می خواهد. این متر و معیار است، که بر اساس شواهد باشد و حذتی بیش از هر سازمان دیگر، در سازمان صداوسیما پیگیری می شود و چنان چه به نظر می رسد نتیجه اش، اسباب رضایت خاطر عاملان آن است.»

آقایابا ادامه می دهد: «با این حساب، می توان دست کم از سر مزاح گفت، پیمان جیلی، رئیس کنونی سازمان صداوسیما تا زمانی که بر اساس همین سیاست گذاری پیش برود و بتواند لجبازانه، اسباب آشفتنی خاطر مخاطبان این رسانه و به درد آوردن دل آن ها شود، نیازی به نگران کردن خاطر خود نخواهد داشت. مگر در یک صورت، آن هم در صورتی که این سیاست گذاری منجر به وارد آمدن آسیب به پایه های حاکمیت شود. اتفاقی که چنان چه مشاهده می کنیم در عمل نیز زنگ خطر آن به صدا درآمده است.»

صداوسیما کافی است به گذشته خود برگردد

این مدرس و کارشناس رسانه، با اشاره به این که «گذشته از این صحبت های بنیادی که هم چون هر صحبت بنیادی دیگری بی شتری است»، می افزاید: «اگر نگاهی به نام های مطرح شده برای تکبیز در بر صندلی ریاست «صداوسیما» بنذاریم آن چه مشاهده می کنیم از این قرار است: از یک سسو، نام هایی را می بینیم که تکبیز در شان بر صندلی صداوسیما، روزگاری در این رسانه رقم می زند که شاید بعدها بگوییم، دوره جیلی، دوران خوش مان

«از صداوسیمایی که ماموریت خود را نمایندگی کردن از اقلیتی تعریف کرده که می خواهند خود را اکثریت نشان دهند، نمی توان انتظار داشت که اقتضائات ابتدایی رسانه ای جهان مدرن را رعایت کند.» این سر آغاز صحبت های ابوالفضل آقاییا؛ مدرس و کارشناس رسانه در پاسخ به این پرسش است که «صداوسیما- بر فرض تغییر مدیریت سازمان- چه رویکردی باید در پیش بگیرد تا از بند سیر نزولی که مدت هاست می بینماید، رهایی یابد؟» بهانه طرح این پرسش نیز، ورود ظاهری سروصدای پیمان جیلی، سیزدهمین مدیر عامل صداوسیما که از ۷ مهر ۱۴۰۰ حول محور (وحید) جلیلی- (پیمان) جیلی بر صندلی ریاست تکیه زد، به دومین دوره مدیریت ۵ ساله خود در این سازمان است. آقایابا که متر و معیار موفقیت را در این رسانه -بر حسب مشاهدات- «به درد آوردن دل مردم» و «آشفته ساختن خاطر مخاطب» تلقی می کند عقیده دارد در شرایطی که ظاهر اقرار نیست روجه سوی آینده داشته باشیم و ناخودآگاه به جلو باشد، برای خروج از وضعیت کنونی دست کم می توانیم به عقب بازگردیم؛ به اواخر دهه ۷۰ یا اوایل دهه ۸۰، به روزگاری که برنامه های تولیدی صداوسیما از جمله سریال های آن، حداقل به لحاظ کیفیت هنری آثا، قابل دفاع و برخوردار از ارزش تماشا بودند. این مدرس و کارشناس رسانه، با بیان این که «آن چه اشاره می کنم، منطقیانه، نه صرفاً مربوط به دوران مدیریت ۵ ساله پیمان جیلی بر صداوسیما که مسئله ای فراتر از صرف دوران مدیریت اوست» ادامه می دهد: «هکته مورد اشاره در واقع پاسخی به این سوال است که رویه معمول سازمان صداوسیما بر چه پایه و اساسی شکل می گیرد؟ و اساساً رویه معمول غالب سازمان هادر جمهوری اسلامی بر چه پایه و اساسی شکل می گیرد؟

آن چه می گویم شاید حاصل نگاهی اندکی بدبینانه باشد اما به چشم منی که در جوانی، به میل خود، زندگی ام را صرف جمهوری اسلامی کرده ام، پایه و اساس رویه معمول اغلب